

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r. (Dz.U. L 77, s. 12), a w szczególności art. 11 ust. 1 owego rozporządzenia — Wniosek o przyznanie refundacji wywozowej w sytuacji, w której refundacja nie jest przewidziana — Możliwość zastosowania sankcji względem wnioskodawcy

Sentencja

Wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r., należy dokonywać w ten sposób, że z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia należy stosować obniżkę przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rzeczono rozporządzenia w szczególności w sytuacji, gdy okazuje się, że przeznaczony do wywozu towar, w odniesieniu do którego wystąpiono z wnioskiem o wypłatę refundacji, nie miał dobrej, uczciwej i handlowej jakości, i to bez względu na fakt, że eksporter działał w dobrej wierze, a także prawidłowo opisał charakter i pochodzenie wskazanego towaru.

(¹) Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Josef Probst przeciwko mr.nexnet GmbH

(Sprawa C-119/12) (¹)

(Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 6 ust. 2 i 5 — Przetwarzanie danych osobowych — Dane o ruchu niezbędne do celów obliczenia i pobierania opłat — Windykacja wierzytelności przez spółkę zewnętrzną — Osoby działające z upoważnienia dostawców publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej)

(2013/C 26/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Probst

Strona pozwana: mr.nexnet GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 6 ust. 2 i 5 dyrektywy

2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37) — Przekazywanie danych o ruchu dotyczących abonentów i użytkowników, przetwarzanych i przechowywanych przez operatorów publicznych sieci łączności — Przepisy krajowe zezwalające na takie przekazywanie cesjonariuszowi wierzytelności z tytułu opłat za usługi telekomunikacyjne w obecności klauzul umownych zapewniających poufne przetwarzanie przekazanych danych oraz przyznających drugiej stronie umowy możliwość zweryfikowania przestrzegania ochrony tych danych

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 i 5 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) należy interpretować w ten sposób, że zezwala on dostawcy publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej na przekazanie danych o ruchu cesjonariuszowi wierzytelności dotyczących świadczenia usług telekomunikacyjnych do celów ich windykacji, a temu cesjonariuszowi na przetwarzanie tych danych, pod warunkiem że, po pierwsze, ów cesjonariusz działa z upoważnienia dostawcy usług, jeśli chodzi o przetwarzanie tych danych, a po drugie, ogranicza się on do przetwarzania danych o ruchu, które są niezbędne do celów windykacji wierzytelności będących przedmiotem cesji.

Niezależnie od zakwalifikowania umowy cesji należy uznać, że cesjonariusz działa z upoważnienia dostawcy usług w rozumieniu art. 6 ust. 5 dyrektywy 2002/58, jeśli w odniesieniu do przetwarzania danych o ruchu działa on wyłącznie na polecenie i pod kontrolą tego dostawcy. W szczególności zawarta pomiędzy nimi umowa powinna uwzględniać postanowienia zapewniające zgodne z prawem przetwarzanie danych o ruchu przez cesjonariusza i zapewniać dostawcy usług możliwość przekonania się w każdej chwili, czy postanowienia te są przestrzegane przez cesjonariusza.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (pełny skład) z dnia 27 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court — Irlandia) — Thomas Pringle przeciwko Government of Ireland, Ireland and the Attorney General

(Sprawa C-370/12) (¹)

(Mechanizm stabilności dla państw, których walutą jest euro — Decyzja 2011/199/UE — Zmiana art. 136 TFUE — Ważność — Artykuł 48 ust. 6 TUE — Uproszczona procedura zmiany traktatu — Traktat EMS — Polityka gospodarcza i pieniężna — Kompetencje państw członkowskich)

(2013/C 26/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Pringle

Strona pozwana: Government of Ireland, Ireland and the Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court — Ważność decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro (Dz.U. L 91, s. 1) — Kompetencje Unii — Prawo państwa członkowskiego należące do strefy euro do zawarcia umowy międzynarodowej takiej jak traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności

Sentencja

- 1) W wyniku rozpatrzenia pierwszego pytania nie stwierdzono niczego, co by podważało ważność decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro.
- 2) Artykuł 4 ust. 3 TUE, art. 13 TUE, art. 2 ust. 3 TFUE, art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE i art. 3 ust. 2 TFUE, art. 119–123 TFUE i 125–127 TFUE oraz zasada ogólna skutecznej ochrony sądowej nie stoją na przeszkodzie zawarciu między państwami członkowskimi, których walutą jest euro, takiej umowy jak traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Irlandią, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Maltą, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką oraz Republiką Finlandii, zawarty w Brukseli w dniu 2 lutego 2012 r., ani ratyfikacji owego traktatu przez te państwa członkowskie.
- 3) Prawo państwa członkowskiego do zawarcia i ratyfikacji wskazanego traktatu nie jest uzależnione od wejścia w życie decyzji 2011/199.

(¹) Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — W. P. Willems; druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth

(Sprawa C-446/12)

(2013/C 26/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W. P. Willems

Druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
- 2) Czy — o ile odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny — art. 4 ust. 3 rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46 (¹) w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczowego rozporządzenia dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 5 października 2012 r. — H. J. Kooistra; druga strona postępowania Burgemeester van Skarsterlân

(Sprawa C-447/12)

(2013/C 26/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State